

[Pernille Frahm]

nu en gang og eventuelt få flere i gang igen gennem en revalidering. Vi ser med andre ord gerne, at refusionssatserne for revalidering bliver højere end for førtidspensionen.

Vi er i SF heller ikke glade for ideen om at nedlægge de lokale revaliderings- og pensionsnævn. Vi ved, at der i disse nævn findes en ekspertise, som det vil være meget svært for mindre kommuner at finde. Denne idé mener vi i øvrigt hænger sammen med ideen om de ændrede ankemuligheder.

Vi vil gerne være med til at udlægge kompetencen til kommunerne under følgende forudsætninger: for det første, at vi bibeholder amtsankenævne; for det andet, at vi bibeholder de lokale revaliderings- og pensionsnævn; for det tredje, at vi bevarer personalet og dermed ekspertisen i de lokale revaliderings- og pensionsnævn. Det vil i praksis betyde, at også små kommuner vil kunne få den nødvendige ekspertise at trække på i tvivlsager, hvor de lokale nævn så vil være ankeinstans for de sager, som kommunerne tidligere har afgjort. Hvis der ikke er problemer i en sag, vil kommunen jo selv kunne træffe afgørelsen.

Det tredje forhold, vi har betænkeligheder over for i SF, er, at man vil afskaffe den forskudsvisse udbetaling af pension. Den mulighed vil vi gerne bevare.

Det sidste problem, vi ser i forslaget, er den opstramning, der sker af ankeinstansens muligheder for at gribe ind. I dag kan der gribes ind, hvis nævnet finder en beslutning urimelig. I den nye tekst er der strammet kraftigt op, idet det nu hedder, at den skal være direkte ulovlig eller groft urimelig.

Eva Kjer Hansen (V):

Vores mål på det socialpolitiske område skal være, at lovgivningen sikrer den enkelte den bedst mulige behandling. Aktivitet, deltagelse på arbejdsmarkedet, er så langt at foretrække frem for en passiv social ydelse. Ved at omlægge refusionsprocenten, så kommunerne skal bære halvdelen af udgifterne til førtidspension for personer i alderen 18–59 år, opnår vi først og fremmest, at kommunen får interesse i at gøre en aktiverende indsats for at have færrest muligt på førtidspension. Samtidig sikrer vi, at der med den samme refusionsprocent, uanset hvilken social ydelse der er tale om, ikke er nogen økonomisk interesse for kommunen i at

vælge at tildele én bestemt ydelse frem for en anden. Med en ensartet finansiering af de sociale overførselsindkomster bliver det hensynet til den enkelte modtager, der kommer i centrum ved tildeling af sociale ydelser.

Vi åbner således for, at kommunerne ikke blot får større reel handlefrihed og større økonomisk ansvar, men også får bedre mulighed for at vurdere tingene i sammenhæng.

Det er selvfølgelig, at kommunerne i samme forbindelse får tildelt kompetencen til at tilkende førtidspension. Er man med til at betale, skal man også være med til at bestemme. Og vi sikrer, at kommunerne, når de får det samlede ansvar, får mulighed for at tage stilling ud fra en helhedsbedømmelse.

En ekstra gevinst ved disse ændringer kan måske være, at sagsbehandlingstiden gøres kortere, fordi kommunerne får den større handlefrihed, og det vil absolut være velkomment, hvis det opnås, idet det for ansøgeren vil være betryggende med en så hurtig afgørelse som overhovedet muligt.

Forslaget omfatter også en omlægning af ankesystemet på det sociale område. Det afgørende for os er at opnå et enklere system, og at ankenævnet og sekretariatet for ankenævnet er samlet på ét sted. Det er alt for upraktisk, når formanden og sekretariatsfunktionen ikke er placeret i samme regi, og i øvrigt bør det også her være kommunerne, der er repræsenteret, da det er dem, der har kompetencen og det økonomiske ansvar.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og positiv viderebehandling.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal på vegne af Fremskridtspartiet oplyse, at vi er overvejende positive over for forslaget fra socialministeren. Vi er enige i den administrative forenkling, som forslaget lægger op til, og har fuld forståelse for, at man lægger beslutningsprocessen ud til kommunerne.

Samtidig er vi enige i, at staten efter forslaget fremover skal yde en fælles refusion på 50 pct. for de sociale ydelser. På den måde fjerner man den sovepude, som førtidspensionering hidtil har været for kommunerne, forstået på den måde, at det har været for nemt og omkostningsfrit at tilkende førtidspension, for så overgik udgifterne blot automatisk til staten. Budgetspekulationsmulighederne vil også forsvinde, så der